

عنوان مقاله:

گسترش مدل جاذبه برای حل مسائل پیش بینی توزیع سفر عابر پیاده در شبکه پیاده روی مراکز شهرها (مطالعه موردی مرکز شهر مقدس مشهد)

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین المللی مهندسی حمل و نقل و ترافیک (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بهنام جبینی - کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل و ترافیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

احسان مستوفی افشار - کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل و ترافیک، دانشگاه علم و صنعت

علیرضا رضانی - کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل و ترافیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

مهدی محمودآبادی - کارشناس ارشد برنامه ریزی حمل و نقل و ترافیک، دانشگاه صنعتی شریف

خلاصه مقاله:

پیاده روی به خصوص در مراکز شهرها با عنایت به محدودیت‌های حرکت سواره در این مناطق می‌تواند یکی از راهکارهای منطقی برای جابه‌جایی افراد باشد. بدین منظور در تهیه طرح‌های با افق بلندمدت می‌بایست برنامه‌ریزی دقیقی جهت نحوه تردد و به تبع پیش‌بینی تسهیلات لازم برای پیاده در نظر گرفته شود. از این رو به دلیل پیچیدگی‌های رفتار عابران پیاده تاکنون روش دقیقی جهت برآورد توزیع سفر این افراد بین کاربری‌های مولد و جاذب سفر به کار گرفته نشده و این مسأله چه در ایران و چه در دیگر نقاط جهان همواره یکی از معضلات طراحی‌ها بوده است در این تحقیق می‌خواهیم بدانیم چگونه می‌توان در مناطق مرکزی شهرها بدون داشتن اطلاعات آمارگیری‌های مبدأ - مقصد سفرهای پیاده تولید و جذب شده در این مناطق را بین کاربری‌های مختلف محدود توزیع کرد. در این مقاله سعی شده تا با بسط مدل جاذبه و به کارگیری روش تصحیح در ایه‌ها در ماتریس تقاضا، روشی برای توزیع سفرهای پیاده پیشنهاد کرد. در این راستا با توجه به روش پیشنهادی نسبت به تعیین ماتریس تقاضای سفر پیاده در محدوده مرکزی شهر مشهد اقدام گردید.

کلمات کلیدی:

توزیع سفر پیاده، بسط مدل جاذبه، مراکز شهری، مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/259547>

